

РЕШЕНИЕ

№ 5548

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **556** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Е. С. Й. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., ул. „13-ти март“ № 1, е т. 1, ап. 1, чрез адв. Д., срещу Решение № ПО-128 / 16. 12. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С240022-023-0003258 от 08. 11. 2024 г. на публичен изпълнител при дирекцията за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни, тъй като не е налице обезпечителна нужда за налагането им. Излага съображения, че не са налице установени публични задължения, които да подлежат на обезпечаване, както и че липсват мотиви за това. Сочи, че е представил изисканите му документи, както и че не е налице недостиг на парични средства. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Претендира разносните по делото.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на НАП „ГДО“, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221124002917-020-001/14. 06. 2024 г., е възложено извършването на ревизия на Е. С. Й..

Със заповед № Р-22221124002917-023-001 / 31. 10. 2024 г. ревизионното производство е спряно.

С искане изх. № Р-22221124002917-039-001 / 31. 10. 2024 г., от страна на органа по приходите, е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки върху имущество на задълженото лице.

С Постановление изх. № С240022-023-0003258 от 08. 11. 2024 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез възбрана върху недвижим имот собственост на Е. Й..

С жалба от 09. 12. 2024 г. е оспорено постановлението по административен ред.

С Решение № ПО-128 / 16. 12. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., е отхвърлена жалбата и е потвърдено горепосоченото постановление. Решението е връчено на електронен адрес на 06. 01. 2025 г.

С жалба вх. № 70-00-2355 / 14. 01. 2025 г., изпратена по електронна поща на 13. 01. 2025 г. е оспорен акта и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая са изложени мотиви, защо ще се затрудни събирането на вземането, които съдът споделя изцяло. Видно е, че се касае за предполагаемо задължение в размер на 22 000 лв., според искането за налагане на обезпечение, което предполага и налагането на обезпечение за тяхното събиране.

При това положение, единствения начин за обезпечаване на бъдещите задължения, които ще бъдат установени в хода на възложената вече ревизия, е чрез наложената възбрана върху притежавания от лицето недвижим имот.

В случая, с налагането на възбрана върху имот собственост на физическото лице, не се затруднява в значителна степен неговата дейност, тъй като същото може да продължи да го ползва съобразно предназначението му, но само не може да се разпорежда с него.

Неоснователни са доводите, свързани с представените доказателства в хода на ревизията и липса на недостиг на средства, тъй като са неотносими към спора. Самите задължения и техния размер ще се установи с издаването на РА, като при неговото оспорване, могат да се изложат тези доводи.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че вместо да бъде издаден РА, ревизията била спряна, тъй като страната е разполагала с процесуалната възможност да оспори заповедта за спиране на ревизията, право от което не се е възползвала.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност или по друг начин ще го затрудни.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и същия касае само обезпечителни мерки, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Е. С. Й. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПО-128 / 16. 12. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С240022-023-0003258 от 08. 11. 2024 г. на публичен изпълнител при дирекцията за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА Е. С. Й. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

